

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.5. Justificatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

in mundo ? O miserum te, ô detestandum, si nihil amas! ô detestabiliorem multò magis, si quid præter Deum amas, tot modis, tantòque merito tuum! Amice, ad quid venisti? non dico in hortum, sed in hunc mundum? & si tu nescis finem tuum; pete finem Dei. ad quid amicus venit? ut viveret, ut moreretur tibi; & tu vivis, tu moreris alteri. Tu Christianus? tu frater? tu filius? O monstrum è monstro! sed ô antidotum è veneno! sic, sic serpentem serpente curamus, dum horror est.

S. s. *Justificatio.*

Illo è fonte flumen immensum in quatuor orbis partes undique manavit, atque ut pro incolumitate corporis creationi conservatio, ita pro salute animæ redemptioni JUSTIFICATIO respondet. Quotidie nascitur Deus, non jam in Virgine, sed in adulterâ quoque. Hic supremus admiranda transformationis apex, ut non de homine tantùm fiat Deus; sed de peccatore etiam *mutatione omnium maximâ*, ut ait Theodoretus. Ibi enim Deus factus est reus; hîc contrâ reus factus est Deus. Ibi semel durat, & in uno; hîc quotidie & in omnibus. Ibi gratia sanguine stetit & morte; hîc tribus

bus syllabis. *Tres enim sunt syllabæ, PECCA- VI. (Ambrosius.)* Ecce, inquit Augustinus, cum loquor, muta cor, & factum est quod tam sæpè & tam diù clamatur, ut fiat, & quod æternam parcurit pœnam, nisi fiat. Hæ sunt amantissimi Salvatoris artes; hoc salutis nostræ compendium, & ut regius appellat *Vætes, medicamentum medicatum.* Non circumciditur infans, non cruentatur, non ad valvas templi, sive secreto domûs, intestabilis atque excommunicata mater ab omnium consortio abstinet spatio quadraginta dierum. Unâ sacri fontis guttulâ, unâ pœnitentis animi lacrymulâ litatur. Momento turbinis exit *virgo fide Christi, qui fuerat adulter corruptione peccati. (Ambrosius.) Perit salvo reo reatus. [S. Zeno.]* Fit iterum terra cælum. Denuò in virginem reparatus non meminit, quod fuit, & redi vivâ nativitate *infantia sceleratus innocentiam refert, [Ambrosius.]* non Medææ, non medicæ potentibus herbis, aut malagmate, sed unico Dei verbo, quo sanamur. O merita Christi! O vitæ portenta nostræ! Hic mihi duplex rursus oboritur stupor, & de misericordiâ tantâ Dei, & de miseriâ tantâ nostrâ.

Ecce piscina non Hierosolymis, sed ubi-

que: non in quâ sanetur unus, sed ubi sanantur omnes, à quacunque infirmitate: non Angelo descendente, sed Spiritu sancto, qui (ut habet Paulinus in carmine) *sacras igne divino maritat aquas*. Et tamen ad labrum fontis jacet adhuc *multitudo magna languentium, cacorum, claudorum, aridorum*. (Joan. s.) Unde hoc? unde tantum infirmitatis in tanto remedio? O verè paralyticos, quibus deest homo, hoc est, ratio, & fides! nam si vel crederent, vel saperent, id ita fieret? Negligeretur salus, tantâ securitate, tantâ felicitate parta? tribus syllabis? nunquid non est verbum, PECCAVI? Clamo igitur tibi, non ut ille, [4. Reg. s.] *Pater*; sed, ut solitus sum, fili, *Et si rem grandem dixisset tibi Propheta, certè facere debueras; quanto magis quia nunc dixit tibi: Lavare, & mundaberis*

§. 6. Eucharistia.

Dixi quotidie nasci Deum; addo quotidie mori, quotidie crucifigi in ALTARI, sacrificio licèt incruento. O novitatum novitas! ô miraculorum omnium longè maximum! exclamant Eusebius & Thomas. Quae quibus anteferam? unde inchoabo? ubi desinam? quis, quid, cui? Idem sacerdos & victima, amor utrumque, Ipse, ipse immolat &